

Oslo

Bymiljøetaten

Fotoet viser tidligere hogst i Skar, Maridalen.

Skjøtselsplan 2025–2026 for Oslo kommunes skoger

Nordmarka,
Lillomarka og
Dikemark

Innholdsfortegnelse

Del 1: Hvorfor må det hogges?	3
Mål og retningslinjer for Oslo kommunes skoger	3
Skogsertifisering	3
Hvorfor må det hogges?	3
Hva beskriver skjøtselsplanene?	4
Kommunikasjon og innspill	4
Del 2: Beskrivelse av skjøtselen	6
Landskapsplan	6
Skjøtselen i praksis	7
Beskrivelse av ulike hogstformer	8
Skjøtsel i nærskogen	9
Veistandard, velte- og snuplasser	9
Hensyn til naturverdier	10
Hensyn til kulturminner og landskapsvern	11
Del 3: Nærmere beskrivelse av de ulike områdene	12
Oversikt over planlagt skjøtsel 2025–2026	12
Oversiktskart	13
Planlagt skjøtsel	14
Taraldrudåsen, Maridalen	14
Skar – Øyungen, Maridalen	16
Nes i Maridalen	19
Borgenkulpen, Nordmarka	21
Slakteren, Nordmarka	23
Lilloseter sør i Lillomarka	25
Sponkollen i Lillomarka	28
Breisjøgårdene i Lillomarka	30
Grytebekken og Kringlebekken vest, Lillomarka	32
Solberghagan, Sørkedalen	34
Dikemark Vest, Kjekstadmarka i Asker	37

Del 1: Hvorfor må det hogges?

Mål og retningslinjer for Oslo kommunes skoger

Oslo kommune eier cirka 10 % av Oslomarka. Kommuneskogen skal forvaltes og drives i pakt med bærekraftige prinsipper. Samtidig skal vi drive et aktivt skogbruk. Tømmer er en viktig fornybar ressurs for samfunnet, men skogbruket skal også ta vare på naturmangfoldet og skape en variert skog med høye opplevelsesverdier for brukerne.

Skogskjøtselen skal bygge opp varierte og opplevelsesrike skoger, tilfredsstillende publikums behov for friluftsliv og naturopplevelse og skape en best mulig ramme for idretts- og friluftaktiviteter.

Ved konflikt mellom ulike interesser, skal hensynet til naturvern, friluftsliv, vannforsyning, dyreliv og fiske gå foran kravet om økonomisk avkastning av skogsdriften.

Skogsertifisering

Skogsdriften er sertifisert etter PEFC-skogstandard. Skogsertifiseringen er et viktig verktøy for å sikre en bærekraftig forvaltning av Oslo kommunes skoger.

Skogstandarden presiserer og går ofte lengre enn den norske lovgivningen, samtidig som den møter internasjonale kriterier. For mer informasjon om PEFC, se pefc.no

Hvorfor må det hogges?

Før spørsmålet besvares er det viktig å tydeliggjøre at all vernet skog, nøkkelbiotoper og naturtyper som hovedregel skal stå urørt. Unntaket er hvis skjøtsel er angitt i vernebestemmelsene eller om dette er anbefalt av biolog. Totalt er cirka 50 % av kommuneskogen underlagt slike restriksjoner.

Tømmer har i mange århundre skapt stor verdiskapning for Norge, og man kan si at tømmeret i lang tid var Norges olje. Fortsatt er de norske skogene en viktig ressurs, både i Norge og på verdensbasis. I dag har vi heldigvis større fokus på flere verdier enn kun de økonomiske, men sporene av tidligere tiders intensive skogbruk ser vi enn i dag, også i kommuneskogen.

Frem til midten av 1800-tallet var hyppige skogbranner viktige forstyrrelser i skogøkosystemet. Brann regulerte både antall trær og sammensetningen av trær i skogene ettersom furua tålte brann mye bedre enn gran. Til en viss grad kan skogskjøtsel sammenlignes ved brann ved at hogst både kan glisne ut og åpne opp skogbildet. Gjennom skjøtsel kan vi skape eller forsterke variasjonen i skogen, men vi kan også fremme tilveksten, utvikle virke kvaliteter eller fristille enkelte trær slik at de utvikler seg til eldre og monumentale trær. Uansett målsetning er det viktig å finne en bærekraftig og god balanse mellom de ulike verdiene.

Skjøtselen i Oslo kommunes skoger bygger generelt på flerbruksprinsippet og målet om å optimere balansen mellom hensyn til friluftsliv, natur, tømmerproduksjon, vannforsyning, m.m. Dette mener vi ivaretas best ved en nyansert og variert skogbehandling, som tar hensyn til lokale forhold, bruken av området, vekstforhold, natur- og kulturverdier.

Nøkkelen for en bærekraftig forvaltning handler mye om variasjon. En variert skog uten store monokulturer, er en robust skog. Der monokulturer tidligere ga god volumtilvekst, må vi i dag tenke mye mer på variasjon og risikospredning. Målet er robuste skoger der vi kan høste skogens fornybare verdier samtidig som det biologiske mangfoldet og opplevelsesverdiene bevares og/eller utvikles.

Oslo kommunes forvaltning av kommuneskogen har gjort kommunen til en rollemodell av internasjonal interesse. Skogbehandlingen av kommuneskogen viser at det er mulig å kombinere uttak av en fornybar ressurs samtidig som friluftsverdiene og de biologiske verdiene bevares eller styrkes. Et bevis på dette er at det i siste naturtypekartlegging ble registrert mange nye naturtyper i kommuneskogen, også i områder som nylig hadde blitt skjøtta.

Hva beskriver skjøtselsplanene?

Skjøtselsplanen viser den planlagte skjøtselen i Oslo kommunes skoger i Nordmarka, Lillomarka og Dikemark for den kommende toårsperioden. Hvert år rundt årsskiftet oppdateres planen. Det er mange uforutsigbarheter som påvirker gjennomføringen, derfor ønsker vi å legge frem en plan som strekker seg over to år slik at vi har alternativer hvis ett eller flere planlagte områder ikke kan skjøttes. Unntaksvis kan det være behov for å skjøtte områder som ikke er beskrevet i planen. Hogst av stormskadet skog er et slikt eksempel.

Skjøtselsplanen gir overordnet informasjon over planlagt skjøtsel i Nordmarka og Lillomarka, men går ikke inn på alle detaljer. Planen forteller hvilke områder som skal skjøttes og beskriver målet med skjøtselen. Skogforvalter i kommunen har god dialog med maskinførerne både før og under hogsten for å sikre at hogsten utføres som planlagt, men maskinførerne vil også gjøre vurderinger på stedet når det gjelder hvilke trær som bør hogges og hvilke som bør stå igjen.

Kommunikasjon og innspill

Kommunikasjon og dialog med sentrale faginstanser, organisasjoner og lokalbefolkningen er viktig for å forvalte kommuneskogen på beste måte. Hver november/desember sendes skjøtselsplanene for “Nordmarka, Lillomarka og Dikemark” og “Østmarka og Sørmarka” ut til Byantikvaren, Bymiljøetatens biologer, markaorganisasjonene, samt idrettsorganisasjoner som kan berøres av hogsten.

Skjøtselsplanene legges også ut på Oslo kommunes nettsider. I tillegg inviterer vi til befaringer og tilstreber å ha dialog med lokalbefolkningen, særlig der skjøtselen foregår nær bebyggelsen. Skjøtselsplanen er derfor ikke ferdigspikret, men finner sin endelige form etter befaringer og innspill.

Del 2: Beskrivelse av skjøtselen

Landskapsplan

Hovedprinsippene for den planlagte skjøtselen følger av landskapsplanene for Oslo kommunes skoger. Landskapsplanene for Oslo kommunes skoger er det overordnede styringsverktøyet for prioritering og forvaltning av skogarealenes ulike verdier. Planene bygger på landskapsøkologiske prinsipper der skogbehandlingen skal søke å etterligne naturlig skogdynamikk. Disse planene har ikke noen utløpsdato, men er dynamiske dokumenter som oppdateres ved behov, for eksempel etter nye miljøregistreringer eller nye laserbaserte målinger av skogen.

Kort oppsummert tar landskapsplanene for Nordmarka og Lillomarka utgangspunkt i en terreng- og fuktighetsanalyse, som kan sammenstilles slik:

Landskapskategori		Karakteristika	Mål for skjøtselen
Eksposering	Nordøst-vendte lier	Slakt skrånende, friskt, grandominert	Utvikle fleraldersskog via lukket hogst
	Sørvest-vendte lier	Relativt bratt og tørt. Høyt løvinnslag	Åpen hogst kan i større grad brukes, med mål om å bevare høyt løvinnslag og fremelske furu
	Forsenkninger	Søkk og lavt beliggende terreng (konkav form i landskapet), tilknytning kløfter, frisk mark	Utvikle fleraldersskog via lukket hogst
	Toppområder	Høyereliggende, varierende friskhet. Viktige turmål	Gamle trær og furu fristilles. Småflatehogst kan være egnet for å gi utsyn
Fuktighet	Friskt	Relativt flatt, rik jordsmonn	Tilstrebe selektive hogstformer samt for en mindre andel av arealet avsette arealer til gran-søylehaller* og løvsuksesjon**
	Ganske tørt	Skrinn mark, flatt eller skrånende	Furuandelen skal opprettholdes og framelskes
	Tørt	Koller, glissen furudominert skog	Åpen hogst for å bevare høyt løvinnslag og øke furuinnslaget

Tabellen gir en veiledning for hvordan skogen bør skjøttes for å oppnå ønsket utvikling. Det vil imidlertid alltid være den aktuelle tilstanden (skoghelse, kronedybde, treslag etc.) for det enkelte bestand som vil avgjøre valg av skjøtselstiltak og mulighetene til god utvikling. I tillegg vil for eksempel lik behandling på alle sørvest-vendte lier skape en viss grad av monotoni som kanskje ikke er ønskelig i forhold til friluftsliv og biologisk mangfold.

Forklaring av ord brukt i tabellen:

* Søylehaller er granskoger i hogstmoden alder med oppkvistete trær og med grønn skogbunn. Dette er lett fremkommelige skoger som folk ofte synes er estetisk tiltalende. Grunnet høy oppkvistning er flatehogst den foretrukne metoden. Søylehaller skal være et innslag i landskapet, men vil totalt sett ikke forekomme i noe større omfang.

**Løvsuksesjon kan enkelt forklares som at løvtrær gradvis utkonkurreres av bartrær. I overgangsfasen mellom løvskog og barskog (eldre løvsuksesjoner) vil det forekomme mange grove løvtrær som etter hvert dør. Eldre løvsuksesjoner er viktige livsmiljøer for en rekke arter og er derfor registrert som nøkkelbiotoper/naturtyper. For å bevare høye naturverdier knyttet til grove løvtrær kan det være aktuelt med lukket hogst av gran.

Flere skjøtselsbegrep beskrives i avsnittet «Beskrivelse av ulike hogstformer».

Skjøtselen i praksis

Skjøtselen utføres i hovedsak maskinelt med hogstmaskin og lassbærer (som henter tømmeret). Greiner, kvister og topper, også kalt GROT, blir lagt i kjøretraseen som forsterkning for å unngå kjøreskader. I spesielt mye brukte turområder vil det bli vurdert å fjerne greiner og topper fra hogsten. Dette legges da på egnet sted langs vei for å kunne flises på stedet eller kjøres vekk.

Vinterhogst prioriteres i områder med dårlig bæreevne. Hogst i slike områder forutsetter snø eller tele i bakken. Hogsten kan også skje sommerstid, og da særlig for å ta hensyn til skigåing vinterstid. Av hensyn til fuglenes hekking skjer ikke hogst i tidsrommet fra 1. mai og frem til 15. juni.

Skjøtselsplanen forsøker å ta høyde for varierende vintre, men vindfall, tørkestress og billeangrep kan skape endringer i planene. I snørike vintre prioriterer vi nordlige furutynninger, siden furutopper vil gi kjærkommen mat for elgen når lyngen er nedsnødd. Dersom det har vært mye vindfall, prioriterer vi å hogge og rydde opp slike områder. Med klimaendringene øker risikoen for tørkestress, stormskader og

omfattende barkbilleangrep. Granskog er særlig utsatt. I omfattende tilfeller vil slike områder prioriteres fremfor andre.

Beskrivelse av ulike hogstformer

Som tidligere nevnt, er formålet med skjøtselen å skape en mer variert og robust skog. Dette krever kunnskap om de lokale markforholdene og de ulike treslagenes egenskaper. Den skyggetålende grana er for eksempel det best egnete treslaget i flersjiktet skog, men også pionertreslagene furu og ulike løvtrær kan mikses med gran, hvis de får god nok lysåpning. Man skiller mellom åpne og lukkede hogster, avhengig av hvor mange trær som står igjen etter hogst. Nedenfor beskrives noen av hogstformene i kommuneskogen:

Åpen hogst

Ved åpen hogst settes det få trær igjen. Flatehogst og frøtrestilling regnes som eksempler på «åpen hogst».

Flatehogst

Ved flatehogst settes det igjen svært få trær, med unntak av livsløpstrær. Flatehogst var vanligere i Oslo kommune tidligere, men i dag skjer flatehogst kun i særskilte tilfeller, for eksempel der skogen må hogges på grunn av dårlig skoghelse.

Frøtrestillingshogst

Ved frøtrestillingshogst lar man noen trær stå igjen for å produsere frø. Når ny foryngelse er etablert fjernes vanligvis frøtrærne. Denne hogstformen er vanlig i furuskog der det er et ønske å få frem naturlig forynget furu.

Lukket hogst

Lukket hogst er et samlebegrep for flere hogstformer, for eksempel skjermstillingshogst, plukkhogst (i fagspråk definert som selektiv hogst), gjennomhogst og småflatehogst. Ved lukket hogst legges det til rette for foryngelse, som oftest for å skape en skog med trær i ulike størrelser (flersjiktet skog).

Tynning

Dette er en type hogst der det settes igjen relativt mange trær. Tynning benyttes i yngre skog for å gi trærne som står igjen rom til å utvikle seg slik at de kan bli store og gamle.

Småflatehogst

Småflatehogst (også kalt gruppehogst) innebærer hogst av mindre flater inntil 2 dekar,

og formålet kan være å skape utsikt, ta ut trær med dårlig sunnhet eller for å endre treslag eller struktur på skogen. Flatene utformes slik at de kan forynges naturlig fra kantene. Småflatehogst er et egnet alternativ i ujevne bestander, eller der man ønsker blandingsskog, men kan også fungere i høyt oppkvistede monokulturer av gran.

Plukkhogst

Ved plukkhogst/selektiv hogst felles enkelt-trær, fortrinnsvis større trær, mens de mindre trærne står igjen. Dette er en hogstform som bør praktiseres i skoger med flere sjikt. Tankegangen er at store trær tas ut samtidig som en vekstkraftig restbestand står igjen og forynger skogen naturlig. Resultatet er et kontinuerlig skogbilde hvor trærne vokser langsomt og får tette årringer. Denne typen tømmer er egnet til laftede hus og bevaring av kulturminner eller til andre formål hvor det trengs høykvalitetstømmer.

Manuell hogst

Noen ganger utføres hogsten manuelt med motorsag. Dette gjøres i områder hvor vi må ta spesielle hensyn, for eksempel ved skjøtsel i områder underlagt naturvernrestriksjoner, hogst av risikotrær eller i områder som er utilgjengelige. Av planlagte manuelle hogster kan det nevnes vedlikeholdshogst i tidligere restaurert myr ved Setertjern.

Skjøtsel i nærskogen

Nærskog er skogen nært bebyggelsen, og det er ofte her de fleste tar sine hverdagsturer. Nærskogene er derfor spesielt viktige for folkehelse og livskvalitet, og de fungerer både som pusterom og treningsarena.

I utkast til kommunens flerbruksplan for 2025–2034 er nærskogen kartfestet som en egen nærskogssone med forvaltning etter definerte retningslinjer. Planen vil trolig vedtas i 2025.

I nærskogene skal skjøtselen først og fremst innrettes for å ivareta og utvikle rekreasjonsverdiene og naturmangfoldet, men også i øvrige kommuneskogen skal disse verdiene vektlegges i forvaltningen. I skjøtselsplanen for Nordmarka, Lillomarka og Dikemark er det for 2025–2026 ikke planlagt skjøtselstiltak i nærskogen.

Veistandard, velte- og snuplasser

Veienes utforming og veistandard må samsvare med spesifikasjonene fastsatt for klasse tre i normalen for landbruksveier for å kunne trafikkeres på en sikker måte med tømmerbil hele året. Spesielt i svinger er det viktig at veiene er brede nok slik at det ikke oppstår farlige situasjoner i møte med gående og andre trafikanter.

Det er også nødvendig at opplasting med tømmerbil kan foregå på en trygg måte med tanke på sikkerheten til turgåere i området. Derfor er det viktig at velteplassene (tømmerlunner) er plassert adskilt fra skogsbilveien. Der dette ikke er mulig kan det være behov for å anlegge nye velteplasser. I tillegg trengs lommer for møteplasser og rundkjøringer for tømmerbilen. Bomveien fra Midtstuen til Tryvann er et eksempel der tømmerbilene må helt opp til Tryvann for å snu. Dette er en dårlig løsning, både med tanke på sikkerheten for veiens mange brukere og miljøeffektene ved ekstra transport. Oppgradering av Bomveien er et større prosjekt som presenteres i en egen plan.

Alle nyetableringer av permanente driftsveier, traktorveier, skogsbilveier, snu- og velteplasser i marka må godkjennes etter markaloven og landbruksveiforskriften. I forbindelse med behandlingen av søknaden sender Regionkontor landbruk ut planene på høring til aktuelle instanser og til markaorganisasjonene.

Hensyn til naturverdier

God kunnskap om naturverdiene er viktig for å bidra til å bevare og utvikle Oslos rike naturmangfold og sørge for et bærekraftig skogbruk. Kartlegging gjør oss godt kjent med skogens naturverdier og er et viktig verktøy for å ta vare på verdifull natur.

I 2020 gjennomførte Biofokus miljøregistreringer i Oslo kommunes skoger i Nordmarka, Lillomarka og Dikemark. Østmarka (utenfor verneområdene) ble kartlagt i 2024. Disse registreringene kalles miljøregistrering i skog (MiS), og er skogbrukssektorens kartleggingsmetodikk for å registrere miljøverdier i skog. MiS er basert på registrering av 12 hovedtyper av livsmiljøer med spesiell betydning for biologisk mangfold i skog, og er en viktig del av miljøsertifiseringen i skog. Med utgangspunkt i MiS-områdene foretas en utvelgelse og avgrensing av nøkkelbiotoper, dvs. områder som inneholder kvaliteter som er spesielt viktige for de sjeldne og truede artene.

I tillegg kartlegger Bymiljøetaten verdifulle naturtyper i Oslo. Dette er et omfattende arbeid som pågår kontinuerlig. Naturtypene som registreres får A, B eller C-verdi, etter hvor stor verdi de har for naturmangfoldet. Informasjonen legges i kommunens naturdatabase og er tilgjengelig på kart for våre skogforvaltere, maskinførere og for publikum.

Siden 2015 har Bymiljøetaten restaurert mange myrer i Oslo kommunes skoger. Arbeidet går ut på felle trærne som vokser på myra slik at de slutter å suge opp vann, og deretter tetter vi igjen grøftene slik at vannstanden igjen stiger og torv dannes. Hogst og andre tiltak i forbindelse med myrrestaurering blir behandlet som egne saker, og informasjon sendes til relevante interessenter i forbindelse med saksbehandlingen.

Rapport fra MiS-kartlegginger og naturtypekartlegginger publiseres på Oslo kommunes nettsider.

På Oslo kommunes nettsider finnes også naturkart som blant annet viser restaurerte myrer, registrerte miljøverdier, gammel skog, rødlistede arter og naturtyper: <https://www.oslo.kommune.no/miljo-og-klima/slik-jobber-vi-med-miljo-og-klima/natur-og-biologisk-mangfold/naturkart-for-oslo/>

Hensyn til kulturminner og landskapsvern

Skjøtelsesplanen omfatter flere områder i Maridalen. Disse er alle omfattet av verneforskriften for Maridalen landskapsvernområde som blant annet tilsier skjøtsel om vinteren fremfor om sommeren, lukket hogst fremfor åpne hogst, naturlig foryngelse fremfor planting av trær samt at terrengskader i størst mulig grad skal unngås.

Alle kulturminner fra før 1537 er automatisk fredet, jamfør kulturminneloven. I tillegg skal det også tas hensyn til andre kjente og verdifulle kulturminner. Det er skogeiers ansvar å gjøre seg kjent med hva som er registrert av kulturminner i skogen og ta hensyn ved skjøtsel.

Kullmiler er kulturminner fra nyere tid og er dermed ikke fredet etter kulturminneloven, men de er registrert som kommunalt listeførte kulturminner i Byantikvarens gule liste. Dette betyr at Byantikvaren skal konsulteres før igangsettelse. Også noen av veiene i marka er kommunalt listeført. I områder som ennå ikke har blitt kartlagt, vil Byantikvaren vurdere kartlegging før skjøtsel kan igangsettes. Hvis skjøtsel eller andre tiltak kan komme i konflikt med et fredet kulturminne, skal Byantikvaren konsulteres.

For å bevare kulturminner er det vanlig å felle trær som står på eller ved kulturminnet. Da unngår man at trær velter og skader kulturminnet. I tillegg er det viktig at lassbærer holder avstand ved kjøring i terrenget. Slik kjøring bør ikke gjøres nærmere et kjent kulturminne enn 5 meter. Kulturminner markeres med merkebånd før hogst. Ved kulturminner som kullgroper eller fangstgroper kappes gjerne trærne litt opp på stammen slik at det står igjen høystubber som markerer at det er et kulturminne på stedet.

Del 3: Nærmere beskrivelse av de ulike områdene

Oversikt over planlagt skjøtsel 2025–2026

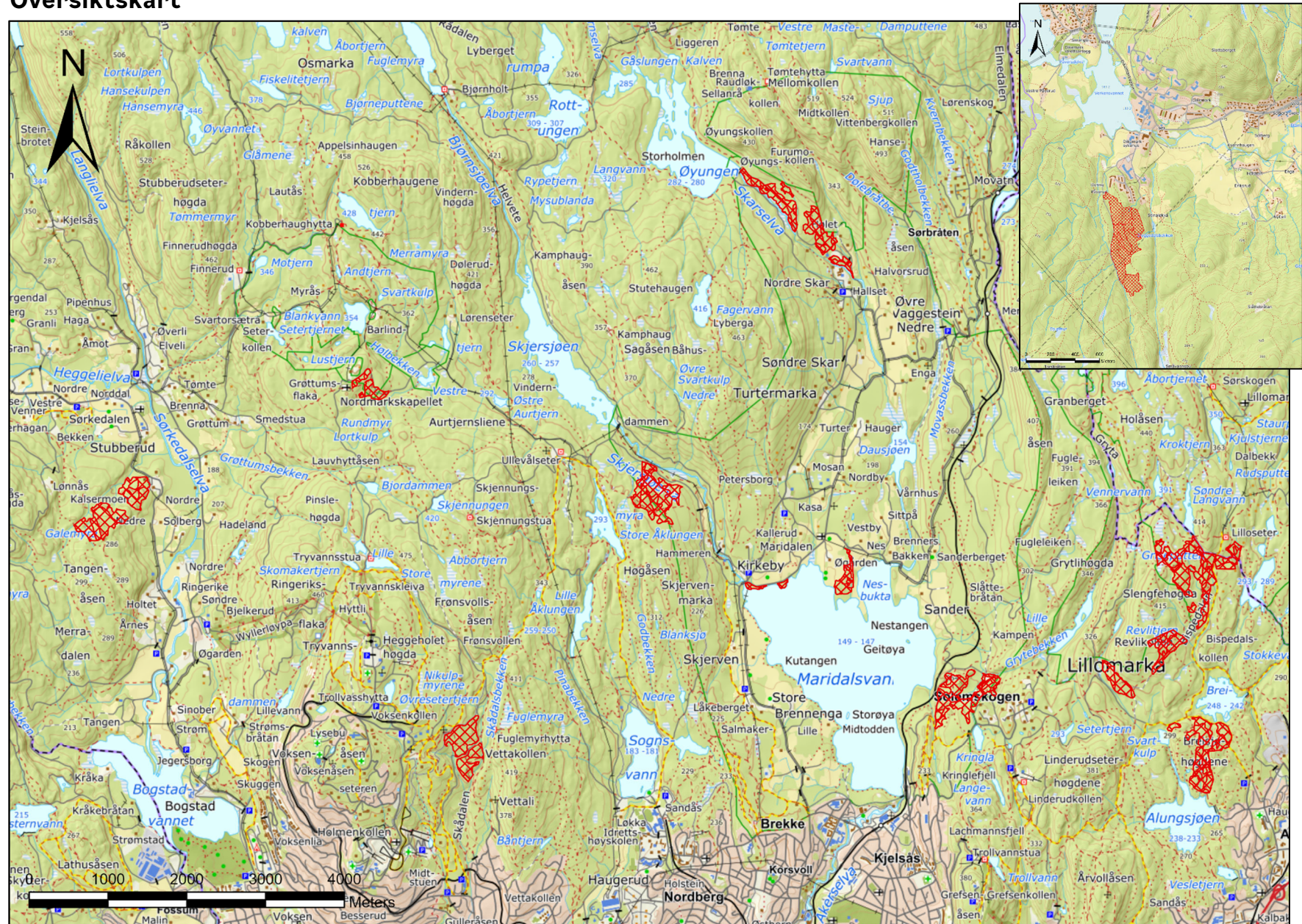
Tabellen nedenfor gir en oversikt over den planlagte skjøtselen for 2025–2026.

Skjøtselen for hvert enkelt område beskrives nærmere på de neste sidene.

NB! Merk at alle tall er estimerte tall, og at det kan bli endringer. Skjøtselsplanen er ikke ferdigspikret, men justeres etter innspill fra faginstanser, organisasjoner og lokalbefolkning.

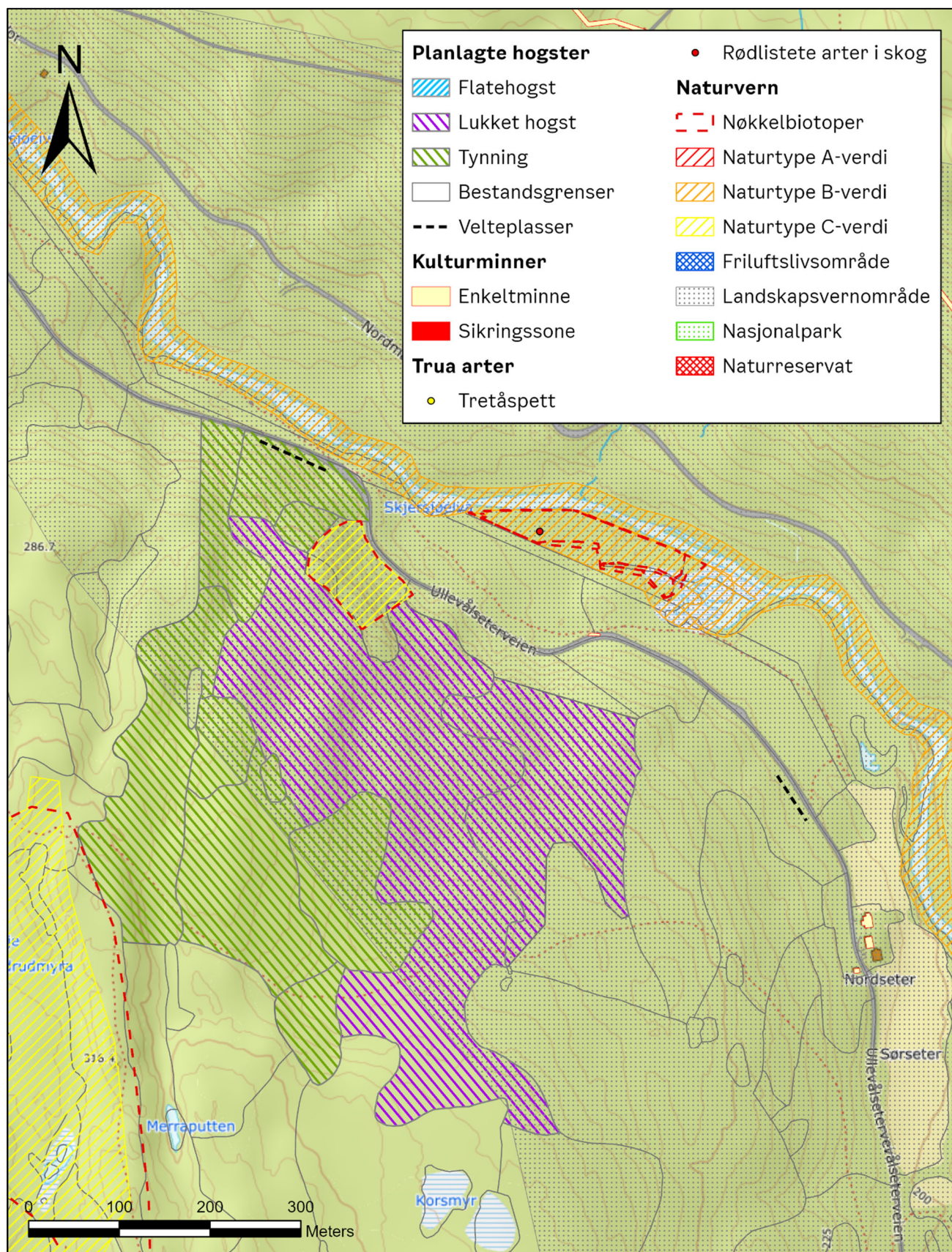
Område	Årstid (fortrinnsvis)	Areal dekar	herav tynning dekar	herav lukket hogst	herav flatehogst
Taraldsrudåsen, Maridalen	Sommer/vinter	250	110	140	
Skar - Øyungen, Maridalen	Sommer/vinter	260	180	60	20
Nes i Maridalen	Vinter	60	60		
Borgenkulpen, Nordmarka	Sommer/vinter	190		190	
Slakteren, Nordmarka	Sommer/vinter	60		60	
Lilloseter sør, Lillomarka	Sommer/vinter	260	130	130	
Sponkollen, Lillomarka	Sommer	170	130	40	
Breisjøhøgdedene, Lillomarka	Vinter	250	220	30	
Kringlebekken Vest, Lillomarka	Sommer og vinter	145	60	80	5
Solberg, Sørkedalen	Sommer/vinter	240	100	120	20
Dikemark Vest, Kjekstadmarka	Sommer	135	80	30	25
Sum		2020	1070	880	70

Oversiktskart

Planlagt skjøtsel

Taraldrudåsen, Maridalen

Skogbilde og landskap

Flere områder på Taraldrudåsen har nylig blitt tynnet, men fortsatt gjenstår det noen bestander som trenger skjøtsel for å fremme god utvikling. Det gjenstående området ligger i nordlia av Taraldrudåsen. Terrenget skråner jevnt ned mot Ullevålseterveien mot nordøst, og skogen består overveiende av høyt oppkvistet gran på 45-65 år på fuktig og mellomrik bonitet (vekstforhold jorda gir). På toppen av åsen ligger flere myrer som skaper romslig variasjon i landskapet.

Målsetting og skogbehandling

I henhold til landskapsplanen er målsetningen å oppnå en fleraldret skog ved hjelp av selektiv hogst/lukket hogst og etterlate en skog i helse og vekst.

Hovedmålet er å skjøtte skogen gjennom tynning slik at den blir stabil, fremme flersjikt og spare furu for å skape barblandingsskog. Fokus i den lukkede foryngelseshogsten vil være å gi gode vilkår for den allerede etablerte foryngelsen via gruppehogst. Det er en del tørre trær i området. Her vil fokus være å ta ut trær som er tørkestresset, og deretter luke ut trær som har felleskader fra siste tynninga.

Friluftsliv

Ullevålseterveien er mye brukt både sommer og vinter av turgåere og syklister, og driftsområdet omfatter både blåmerkede stier og en skiløype. Her må det tas mye hensyn og skiltes, da disse eventuelt må krysses ved utkjøring av tømmer. Mot sørvest grenser tynningsarealet mot Godbekken friluftslivsområde, men hogsten vil ikke berøre dette området.

Biologisk mangfold

Cirka halvparten av driftsområdet er omfattet av Maridalen landskapsvernområde. I vest grenser området til en naturtype/nøkkelbiotop definert som gammel sump- og kildeskog. I tillegg er et mindre område med gammel bjørkeskog ved Ullevålseterveien registrert som naturtype.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Driften kan foregå sommer som vinter.

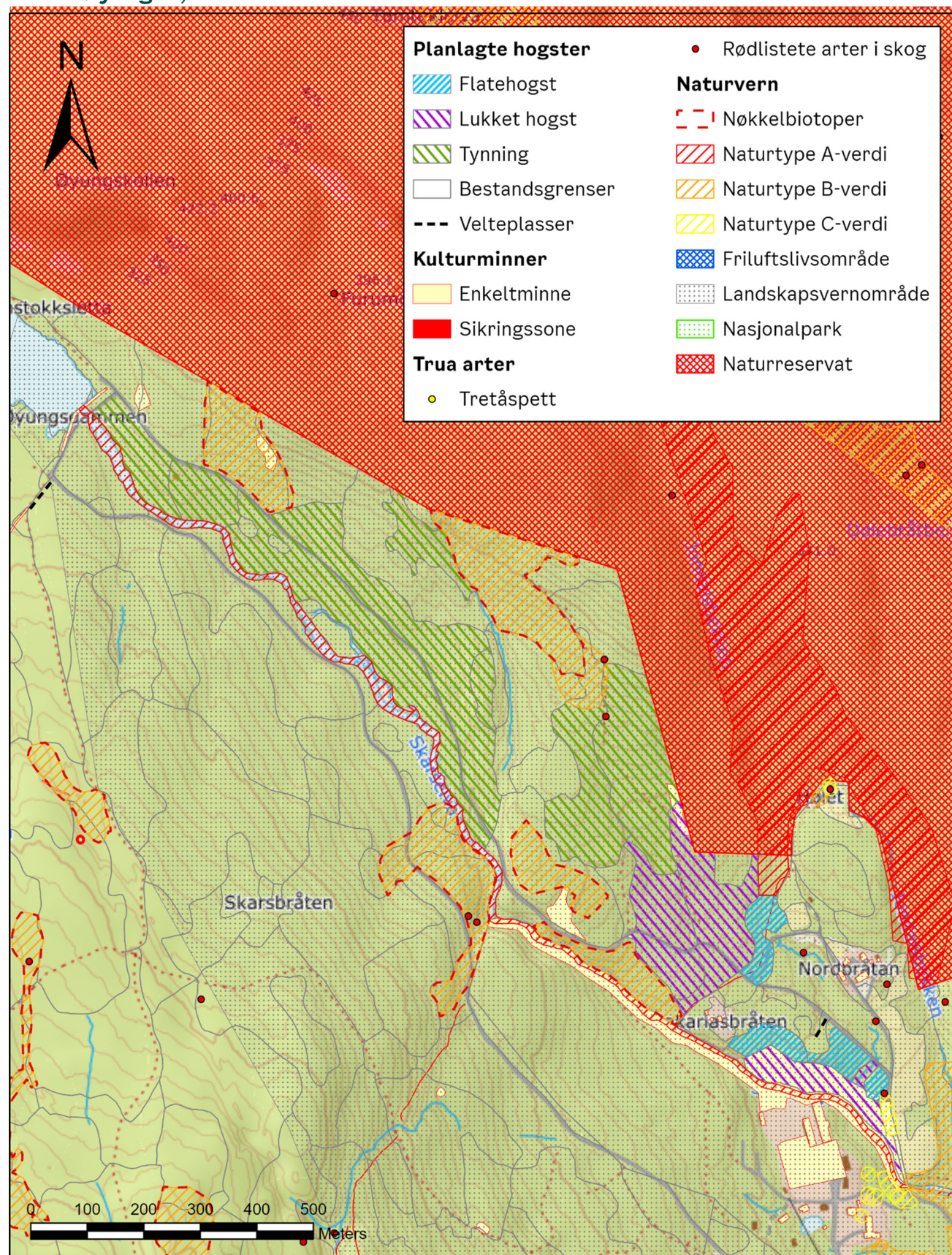
Behandlingsareal

Cirka 250 daa.

Velteplass

Tømmeret veltes langs Ullevålseterveien.

Skar - Øyungen, Maridalen

Skogbilde og landskap

Området nordøst for Skarselva ligger i en sørvestvendt li som avgrenses av Mellomkollen naturreservat og Skarselva. De fleste bestander i det planlagte driftsområdet er i landskapsplanen definert som frisk mark. Området består hovedsakelig av barblandingsskog (dvs. gran- og furuskog).

Målsetting og skogbehandling

I henhold til landskapsplanen er målsetningen for sørvestvendte lier å bevare et høyt løvinnslag og å fremelske furu. God kroneutvikling er målsetningen i furubestandene som er planlagt å tynnes, og for granbestandene er målet å skape variasjon i treslag og struktur gjennom tynning og lukket hogst. Der lukket hogst ikke er egnet, er flatehogst planlagt.

Det er noe tørkeskadet gran i bestanden vest for Nordbråtan som er planlagt å flatehogges. Bytte av treslag kan derfor være et fornuftig valg her. Her er også vokseforholdene gode, og løvtrær vil derfor kunne være godt egnet.

Lukket hogst er planlagt sørøst for Sakariasbråten, nærmest Skarselva. Her er målsetningen å skape et variert løvbestand med høye opplevelsesverdier der kulturminner tydelig fremtrer i skogbildet og der fristilte løvtrær vokser seg store. Noen steder er det også ønskelig å hogge enkelte graner for å få bedre utsikt til elva. Granbestanden som skal flatehogges nord for kulturminnene er tett og høyt oppkvistet. Grunnet høy stormrisiko er det beste valget her å flatehogge hele bestanden for å starte på ny for å få opp en løvskog med større opplevelsesverdier og biologiske verdier.

Friluftsliv

Øyungen er et velbesøkt vann hele året. I tillegg til stier er det to veier på hver side av Skarselva som går opp til Øyungen, den vestre prepareres som skiløype på vinteren mens den østre brøytes vinterstid og kan dermed brukes av gående hele året. Ved Øyungen har Skiforeningen satt opp ei serveringsrastebu som er åpen vinterstid. Særlig vinterstid kan det være nesten fullt på utfartsparkeringen ved Skar. Mellomkollen og Øyungskollen er flotte turområder, og stiene opp på berget er viktig å ta hensyn til ved hogst. Et åpnere skogbilde der furua får bedre livsvilkår vil også kunne forsterke friluftsopplevelsene langs sti og vei.

Biologisk mangfold

Hogstområdet ligger i Maridalen landskapsvernområde. Skarselva er registrert som naturtype, men ikke kantsonen. For å gi bedre utsikt til elva kan det være aktuelt å stedvis hogge noen små grupper av trær i kantsonen. Kantsoner til vassdrag er generelt viktige å bevare, og eventuelle tiltak må godkjennes av Statsforvalteren. I 2007 ble soppen Gul snyltekuje registrert i det planlagte driftsområdet. Arten som vokser på granlæger (liggende døde grantrær) er på rødlista og må tas hensyn til ved hogst. Alm er registrert helt øst i driftsområdet. Også alm er på rødlista og må hensyntas ved hogst.

Kulturminner

Området sørøst for Sakariasbråten (nærmest Skarselva) er definert som kulturminneområde: «Skar leir - verneområde i landsverneplanen for Forsvaret». Her er det ruiner av selve kruttverket, med blant annet rester av turbinhus, brohvelv og vannrenne på begge sider og i Skarselva.

Årstid

Driften kan foregå sommer som vinter.

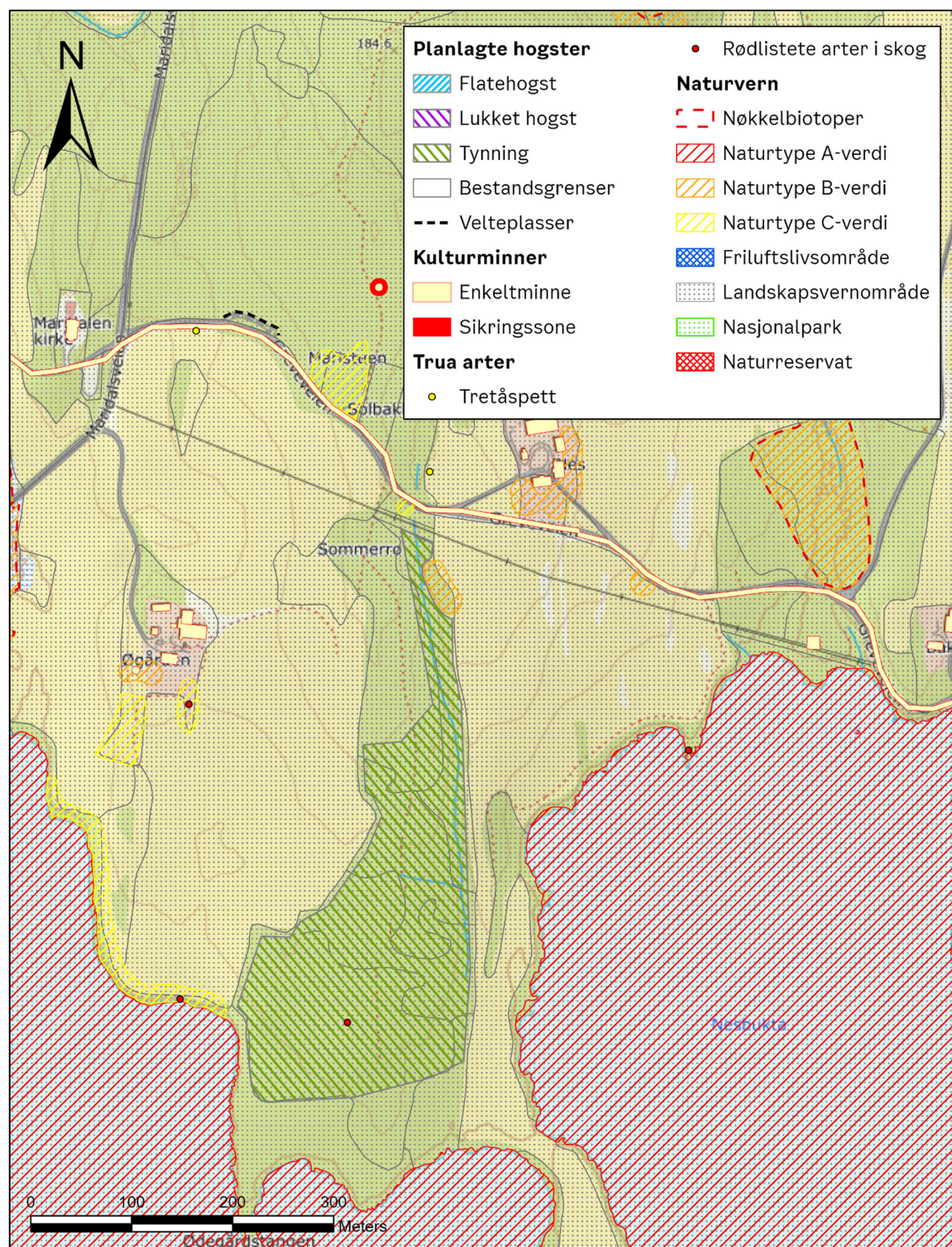
Behandlingsareal

Cirka 260 daa.

Velteplass

Det er planlagt å bruke velteplassen ved Sakariasbråten, men de nordligste hogstområdene kan brukes på tidligere benyttet velteplass ved Øyungen.

Nes i Maridalen

Skogbilde og landskap

Skogholtet sør for Nes består av løvdominert rik blandingsskog, som tidligere var åker eller beitemark. Området ligger i Maridalen landskapsområde der verneformålet er å bevare et helhetlig og vakkert kulturlandskap med særpreg. For å motvirke gjengroing av kulturlandskapet er skjøtsel av både skog og slåttemark viktig. Granskogen i nordre del av driftsområdet ble avvirket i 2017 for å få frem mer løv i området. Nå gjenstår skjøtsel rundt bekken i øst og bestandene i sør.

Målsetting og skogbehandling

Målsetningen er å ta ut mye av grana for å få opp storvokste og foryngelsesdyktige løvtrær. Den yngre løvskogen tynnes for samme formål.

Friluftsliv

Området er mest brukt av lokale, som går til fots, men bruken vurderes til å være beskjeden.

Biologisk mangfold

I det planlagte driftsområdet er naturtypen Store gamle trær registrert. Lønna her er ikke spesielt stor, men har to større, sørvendte hulrom. Store gamle edelløvtrær er viktige levesteder for en rekke arter, og det er en generell målsetning at slike trær fristilles. I tillegg er det et funn av den rødlistete soppen Gul snyltekjuke sør i løvskogen mot Maridalsvannet, og denne vil hensyntas ved hogst.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Vinter.

Behandlingsareal og kvantum

Cirka 60 daa.

Velteplass

Lomme ved Greveveien.

Planlagte hogster

- Flatehogst
- Lukket hogst
- Tynning
- Bestandsgrenser
- Velteplasser

Kulturminner

- Enkeltminne
- Sikringssone

Trua arter

- Tretåspett

Naturvern

- Nøkkelbiotoper
- Naturtype A-verdi
- Naturtype B-verdi
- Naturtype C-verdi
- Friluftslivsområde
- Landskapsvernområde
- Nasjonalpark
- Naturreservat

• Rødlistete arter i skog

Skogbilde og landskap

Området ligger på begge sider av Bomveien med Borgenkulpen i midten. Østlia i Skådalen er særdeles bratt, og terrenget er generelt ulendt. Skogen er dominert av gran fra 30 til over 100 år på grunnlent og steinete mark, som rommer innslag av rike søkk rundt elva så vel som steinurer i liene. Dette er noe av den mest dramatiske naturen Nordmarka har å by på. De senere årene har det imidlertid blitt veldig mye tørrgran i hele Skådalen, og det fanger øyet når man ferdes på veien fra Midtstuen oppover mot Tryvannstua.

Målsetting og skogbehandling

I kraft av den sørvendte eksponeringen er målsetningen i henhold til landskapsplanen å oppnå furu- og løvdominert skog ved småflatehogst eller åpen hogst. Flatehogst er ikke aktuelt i dette område, men småflatehogst (maks 2 dekar) vil være tilfelle.

Arealet er så pass kupert, at det er umulig å komme til overalt, og når tørre trær og mer vitale lommer på våtmark settes igjen, vil det overordnede skogbildet være variert og gi et godt utgangspunkt for videre utvikling. Det er så pass lite furu her, at vi planlegger å plante furu etter hogsten. Furu skal utgjøre en betydelig andel av treslagsfordelingen siden den tåler tørkestress langt bedre enn grana.

Friluftsliv

Området er brukt av mange, da mange går og sykler Bomveien både sommer- og vinterstid. I tillegg utgjør den gamle Skådalsveien i bunnen av dalen en meget populær skiløype om vinteren. Sommerstid er den også hyppig brukt som tursti. På grunn av det krevende terrenget er det lite folk utenfor godt markerte stier og veier.

Biologisk mangfold

Skådalen rommer mange viktige livsmiljøer som f.eks. gammel barskog, bergvegger, bekkekløfter og rik bakke. Ingen av disse vil bli berørt av hogsten.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Driften kan foregå sommer som vinter.

Behandlingsareal

Cirka 190 daa.

Velteplass

Tømmeret vil veltes på ny snu- og velteplass ved Borgenkulpen. Utkjøring med tømmerbil forutsetter imidlertid at Bomveien er utbedret siden dagens standard ikke er godkjent for tømmertransport.

Planlagte hogster

- Flatehogst
- Lukket hogst
- Tynning
- Bestandsgrenser
- Velteplasser

Kulturminner

- Enkeltminne
- Sikringssone

Trua arter

- Tretåspett

Naturvern

- Rødlistete arter i skog
- Nøkkelbiotoper
- Naturtype A-verdi
- Naturtype B-verdi
- Naturtype C-verdi
- Friluftslivsområde
- Landskapsvernområde
- Nasjonalpark
- Naturreservat

Skogbilde/landskap

Området ligger øst for Slakteren og Nordmarkskapellet og avgrenses av skogsbilveien i nord. Bestandene består av eldre granskog på mark av middels god bonitet (vekstforhold). Omfattende tørke- og billeskader preger området. Skogdøden startet etter tørkesommeren i 2018, og for hvert år dør det flere grantrær. Den gamle granskogen er meget svekket.

Skogbehandling og målsetning

Målet er å ta ut skadet og svekket gran for å skape en bedre fremtidsskog og for å høste tømmerverdier før det er for sent. På grunn av omfattende skader på grana ønskes større innblanding av furu i fremtiden. Planting av furu er derfor aktuelt. Frisk gran med dyp krone spares samt døde stående trær som har stått mer enn fem år. Også etter hogst vil det derfor være en variert skog av både døde og levende trær, etter hvert innblanding av furu. Forhåpentligvis vil denne skogen være bedre rustet til fremtidens klima.

Friluftsliv

Det går både en scooterløype og maskinpreparert skiløype gjennom området. Stiene og løypene må hensyntas ved hogst. Veien brukes av syklister hele året.

Biologisk mangfold

Store deler av områder er omfattet av Blankvann landskapsvernområde, og skogsdriften må derfor foregå etter plan godkjent av Statsforvalteren. Hogsten berører ikke registrerte rødlistete arter. Soppen Gul snyltekuje er registrert utenfor området.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Driften kan foregå sommer som vinter.

Behandlingsareal

60 daa.

Vei og velteplass

Tømmeret veltes ved eksisterende snu- og velteplass øst for driftområdet.

Planlagte hogster

- Flatehogst
- Lukket hogst
- Tynning
- Bestandsgrenser
- Velteplasser

Kulturminner

- Enkeltminne
- Sikringsone

Trua arter

- Tretåspett

Naturvern

- Nøkkelbiotoper
- Naturtype A-verdi
- Naturtype B-verdi
- Naturtype C-verdi
- Friluftslivsområde
- Landskapsvernområde
- Nasjonalpark
- Naturreservat

Rødtlistete arter i skog

Skogbilde/landskap

Skogen sør for Lilloseter mellom Aurevann og Lillomarka naturreservat er dominert av gran og furu hovedsakelig rundt 50 år, men her er også noe eldre granbestand som er over 100 år. Rett før kommunegrensa på vestsiden av Lilloseterveien er det også en løvbestand med en god del bjørk.

Skogbehandling og målsetning

Målsetningen for skogbehandlingen er i henhold til landskapsplanen i høy grad definert av områdets fuktighet, der furu fremelskes i tørre partier, mens gran og løv kan fortsette å dominere i fuktigere områder. Ved hogst vil det tas sikte på å fremme løvtrær i granbestanden samt tilrettelegge for foryngelse ved lokalt hard tynning. I furuskoger er det ønskelig å regulere konkurranseforholdet mellom gran og furu, ved at mye av grana hogges.

Eldre skog hogges forsiktig for å ikke risikere dårlig stabilitet, men samtidig såpass mye at ny eller allerede etablert foryngelse får gode vilkår. Slik skjøtsel av skog er viktig for å skape en struktur der trær kan vokse seg gamle samtidig som det legges til rette for at det finnes undersjikt av mindre trær. Dette gir etter hvert en kontinuitetsskog der det alltid vil finnes trær av alle størrelser. Som ved all type hogst settes det igjen et antall livsløpstrær (trær som skal få vokse til de dør naturlig). Ved utvelgelse av livsløpstrær prioriteres blant annet gamle trær.

Friluftsliv

Lilloseter er et velbesøkt turmål både sommer som vinter. Parallelt med Lilloseterveien går det en skiløype som ved vinterhogst må krysses for å kunne losse tømmeret ved nybygget snu- og velteplass langs Lilloseterveien. Dette krever ekstra hensyn for å minimere skadene på skiløypa. Det gamle veifaret Gamle Hadelandsveien krever også oppmerksomhet under drift. Som alltid må også blåmerkete og andre stier hensyntas ved kjøring og hogst.

Biologisk mangfold

Hogstområdet grenser mot Lillomarka naturreservat samt flere naturtyper. To rødlistete kjuke, Ospehvitkjuke og Svartsonekjuke, er registrert i naturtypen øst i området, disse vil ikke berøres ved hogst.

Kulturminner

Gamle Hadelandsveien går gjennom området, og eventuell nødvendig kryssing må skje ved kavling, dvs. at tømmerstokker legges som bærelager for å unngå markskader.

Årstid

Vinter/sommer. Bestandene vest for Gamle Hadelandsveien kan hogges sommer/høst for å spare skiløypa.

Behandlingsareal og hogstkvantum

Cirka 260 daa.

Vei og velteplass

Tømmeret vil veltes på ny snu- og velteplass langs Lilloseterveien (sør for Lilloseter).

Planlagte hogster

- Flatehogst
- Lukket hogst
- Tynning
- Bestandsgrenser
- Velteplasser

Kulturminner

- Enkeltminne
- Sikringsone

Trua arter

- Tretåspett

Naturvern

- Nøkkelbiotoper
- Naturtype A-verdi
- Naturtype B-verdi
- Naturtype C-verdi
- Friluftslivsområde
- Landskapsvernområde
- Nasjonalpark
- Naturrestat

Rødlistete arter i skog

0 100 200 300 400 500 Meters

Skogbilde/landskap

Det planlagte hogstområdet rundt Sponkollen består i utgangspunktet av en blanding av skrinne koller og rike søkk, som avspeiles av en stor variasjon i treslag, tetthet og alder. Overordnet sett er terrenget skrånende ned mot Groruddalen i sørøst, med vannårer som i øst renner ut i Breisjøen og i vest mot Svartkulp og den nylig restaurerte Evensetermyra.

Skogbehandling og målsetning

Målsetningen for skogbehandlingen er i henhold til landskapsplanen i høy grad definert av områdets fuktighet, der furu fremelskes i tørre partier, mens gran og løv kan fortsette å dominere i fuktigere områder. Ved hogst vil det tas sikte på å fremme løvtrær i granbestanden samt tilrettelegge for foryngelse ved lokalt hard tynning. I furuskog er det ønskelig å regulere konkurransen mellom treslagene ved at mye av grana hogges.

Friluftsliv

Denne delen av Lillomarka er et høyt skattet turområde blant lokalbefolkningen, og det går mange stier i terrenget som krever hensyn. Gamle Hadelandsveien, er et meget hyppig benyttet gammelt veifar, som krever oppmerksomhet under drift. Veien sør for Evensetermyra prepareres som skiløype vinterstid og kan derfor ikke benyttes ved hogst.

Biologisk mangfold

Hogstområdet grenser mot Lillomarka naturreservat i nord. En naturtype med gammel ospeskog er registrert nord for det planlagte området som skal skjøttes gjennom lukkede hogstformer. Denne vil ikke berøres av hogsten. Ingen rødlistearter er registrert.

Kulturminner

Det er registrert flere kullmiler i det planlagte hogstområdet. Disse vil markeres med høystubber ved hogst. I tillegg går Gamle Hadelandsveien her, denne vil ikke benyttes ved tømmerkjøring. Eventuell nødvendig kryssing må skje ved kavling.

Årstid

Vinter.

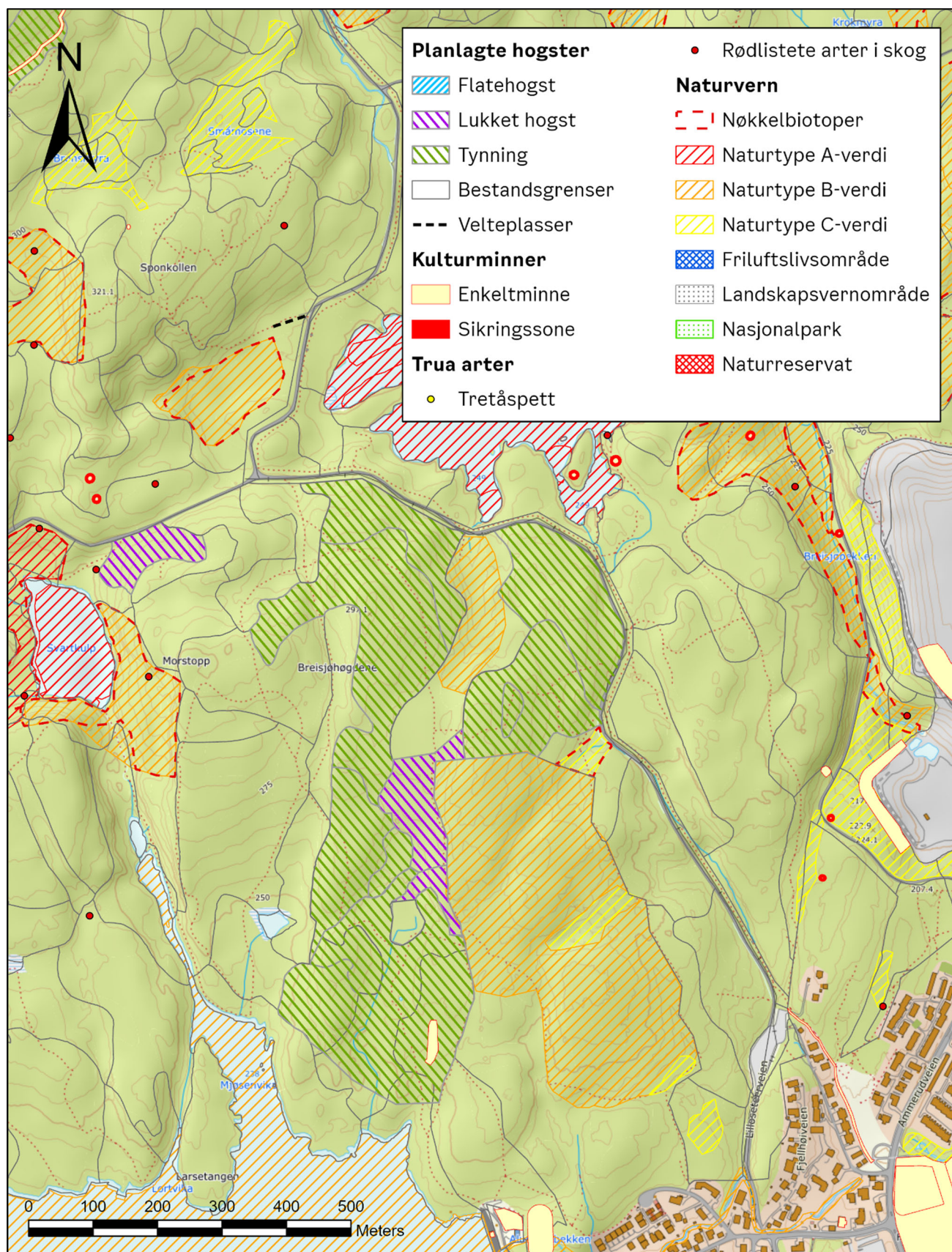
Behandlingsareal

170 daa.

Vei og velteplass

Vest for Breisjøen - se kart.

Breisjøhøgden i Lillomarka

Skogbilde/landskap

Det planlagte hogstområdet rundt Breisjøhøgden består i stor grad av åser/koller, som deles av nord-sør gående dalsøkk. Dette gjenspeiles i markante skiller mellom furu på tørr mark, og gran og løv i de fuktigere og rikere søkkene. Skogen er relativt tett, og tynning og lukkede foryngelseshogster forventes derfor å gi et godt resultat.

Skogbehandling og målsetning

Målsetningen for skjøtselen er i henhold til landskapsplanen i høy grad definert av områdets fuktighet, der furu fremelskes i tørre partier, mens gran og løv kan fortsette å dominere i fuktigere områder. I furuskoger er det ønskelig å regulere konkurranseforholdet mellom gran og furu, ved at mye av grana tas ut. Både gran og furu vil lokalt tynnes såpass hardt, at det skapes forutsetninger for naturlig foryngelse og skog i flere sjikt.

Friluftsliv

Det går mange stier i terrenget, og området er et mye brukt turområde.

Biologisk mangfold

Flere naturtyper er registrert i området, men skjøtselen vil ikke påvirke disse. Den rødlistete karplanten Myskemaure er registrert ved Svartkulp, rett utenfor planlagt hogstområde. Denne er registrert så nære driftsområdet at hensynssone bør markeres før hogst.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Vinter er å foretrekke med den store tynningsandelen og med tanke på risiko for sporskader sommer/høst.

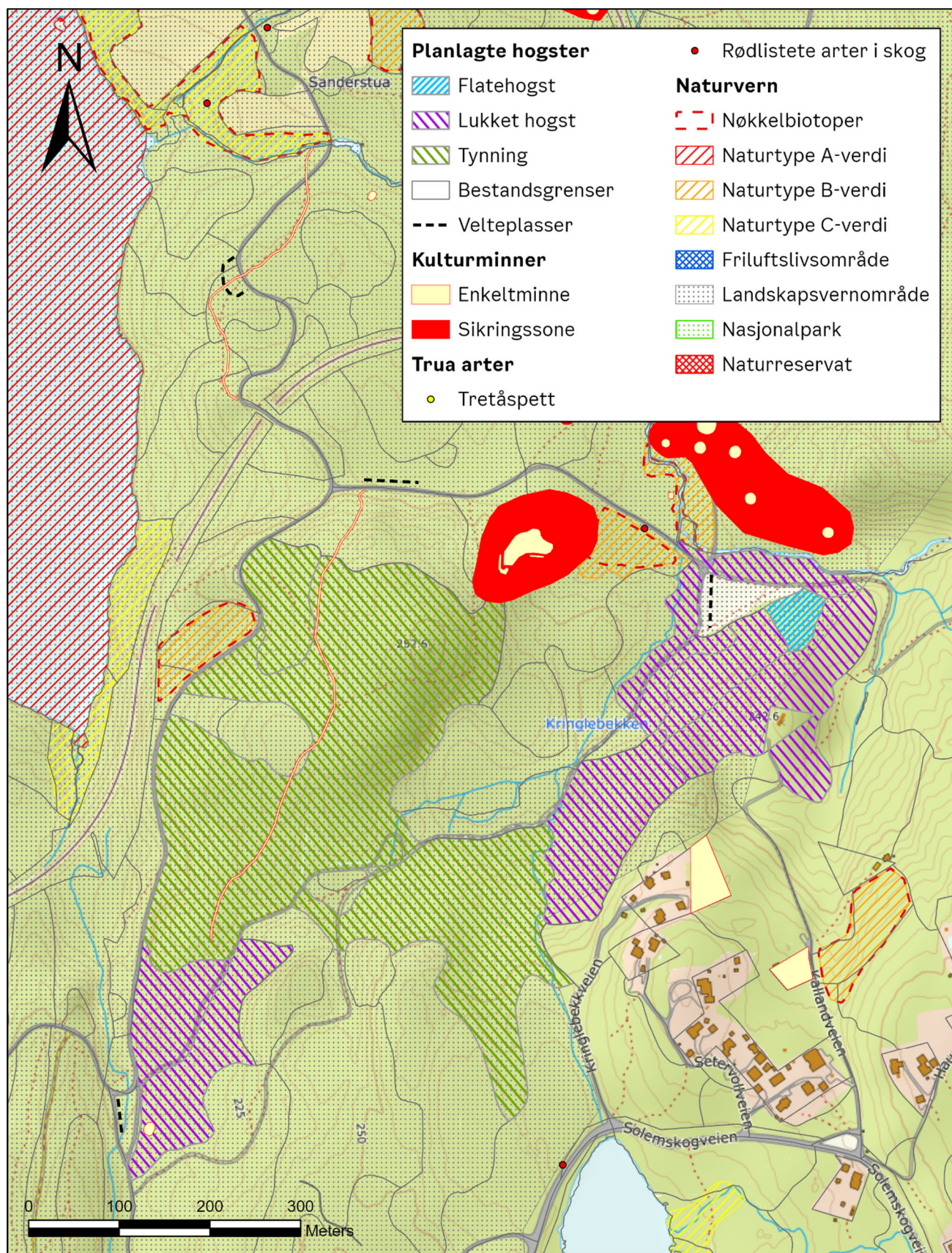
Behandlingsareal

250 daa.

Vei og velteplass

Vest for Breisjøen - se kart.

Grytebekken og Kringlebekken vest, Lillomarka

Skogbilde og landskap

Landskapet er kupert med koller og fuktdrag, og variasjonen forsterkes av treslagsfordelingen med furu på koller og svakere mark og gran på rikere mark. Flere bestander er mellom 50 og 70 år og i behov av tynning.

Nord for hogstområdet ble et område flatehogget i 2022. Skogen her var sterkt tørkestressa og måtte derfor flatehogges.

Målsetting og skogbehandling

Stort sett hele hogstområdet er i landskapsplanen kategorisert som «tørt» og «ganske tørt», noe som taler for at furu og også løv først og fremst bør være dominerende treslag. Hovedmålet er å skjøtte furuskogen gjennom tynning, slik at den utvikler større dimensjoner. Skogen er i utgangspunktet tett, og tidspunktet for tynning er ideelt. Det tilstrebes en betydelig furuandel over tid, muligvis ved planting.

Friluftsliv

Området er godt besøkt av publikum både sommer og vinter. Om vinteren blir alle veier preparert som skiløyper, noe som vanskeliggjør vinterdrift. Her er det vanskelig å finne en optimal plass for tømmerlunnene. God og tydelig skilting vil derfor være ekstra viktig for å gjøre brukerne oppmerksomme på tømmertransport i veien.

Biologisk mangfold

Driftsområdet er omfattet av Maridalen landskapsvernområde. Det er ingen registrerte naturverdier eller nøkkelbiotoper som vil berøres av hogsten.

Kulturminner

Sør i området har Byantikvaren registrert «Tolvmannshula», en forholdsvis dyp heller. Her er det viktig å holde avstand til hula slik at den ikke blir ødelagt ved kjøring. Det har også blitt registrert et veifar som antagelig er en del av den gamle Dragonveien mellom Kjelsås og Hakadal. Eventuell nødvendig kryssing må skje ved kavling.

Årstid

Områdene vest for Kringlebekken bør hogges på vinteren mens områdene øst for Kringlebekken kan hogges sommerstid.

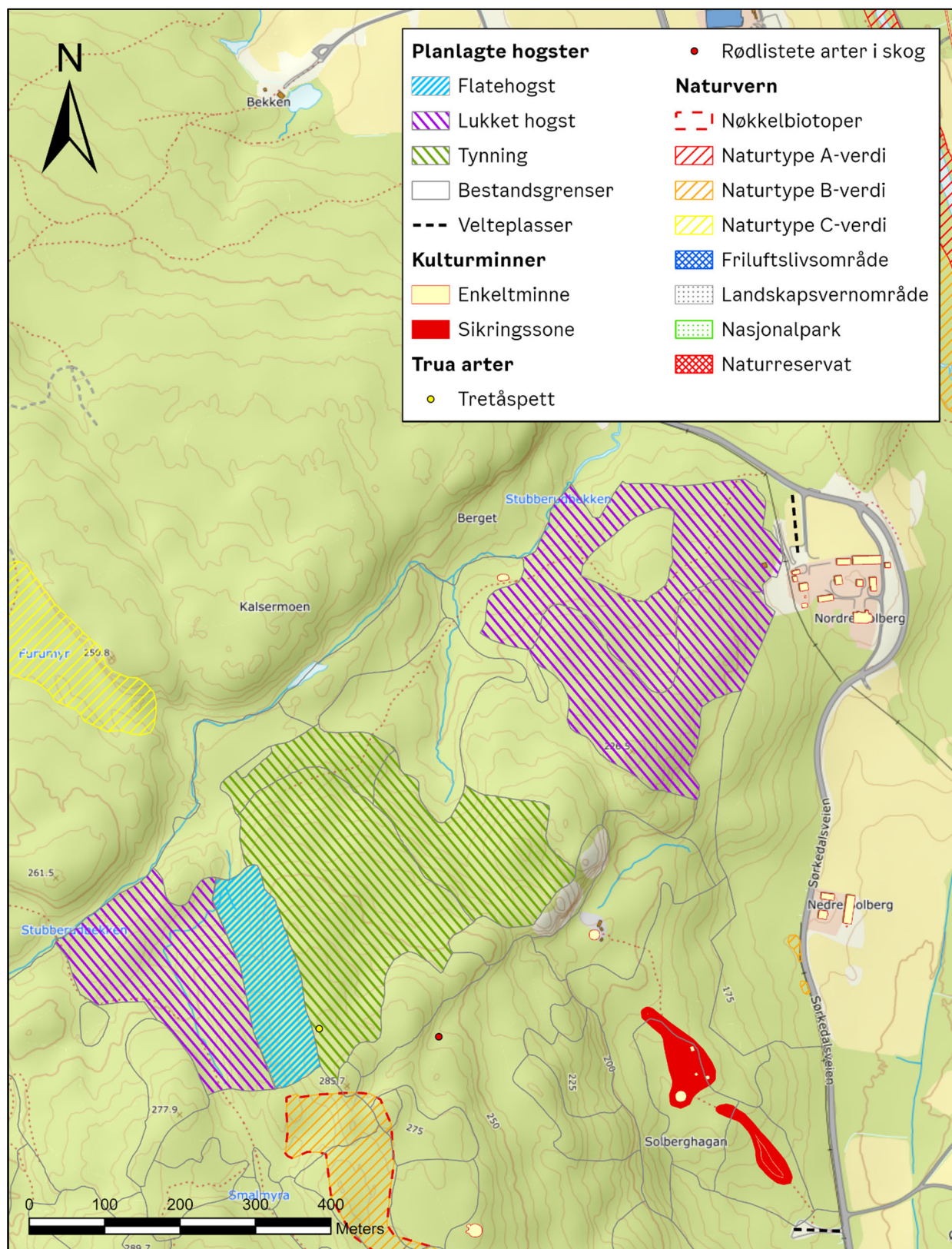
Behandlingsareal

145 daa.

Velteplass

Langs Midtoddveien og Monsetangenveien samt på Monsetangen.

Solberghagan, Sørkedalen

Skogbilde og landskap

Området ligger på Solberghagan, vest for Sørkedalsveien. En lokalt viktig naturtype med B-verdi avgrenser driftsområdet i sør. Oppe på kollene er det furumark, men også her vokser det en god del gran. Med middels god bonitet (14-17) og hovedsakelig blåbærmark, ser dette ut til å være egnet mark for gran, men grana sliter og har mange gule barnåler. Bergarten vulkansk breksje dominerer i dette område, noe som muligens kan forklare den dårlige helsa til grana. Bestandsalderen for de aktuelle hogstområdene er mellom 60-70 år. Det har vært flere hogster her de siste årene: 2014, 2020 og 2022. Erfaringene fra disse hogstene viser at det er vanskelig å skape fleraldersskog med gran. Resultatet ved å la grana stå igjen, er at det da står igjen rester som sliter med dårlig vitalitet.

Målsetting og skogbehandling

I landskapskartleggingen er området hovedsakelig klassifisert som ganske tørr mark og sørvestvendt li. I henhold til landskapsplanen er målsetningen for slike områder å opprettholde furuandelen i området. For å få opp mer furu må det hogges frøtrestilling/skjermstilling slik at furua får nok lys til å spire og utvikle seg. For å unngå store åpninger i landskapet kan det settes igjen litt tettere med furu/gran stedvis (dvs. skjermstilling). For naturtypen i sør ble det ved MiS-kartleggingen i 2020 anbefalt kontrollert brenning som skjøtsel for å skape naturskogselementer og få frem en åpen furuskog og foryngelse av furu. Her vokser det svært gammel furu og gammel gran. Av samme grunn kan brenning også være aktuelt i tilgrensende område.

Friluftsliv

Det går en blåmerket sti vest i området, men denne blir trolig ikke påvirket av hogsten. Det finnes også andre stier i området, disse må hensyntas og skiltes ved hogst, da disse eventuelt må krysses ved utkjøring av tømmer. Hvis området skal brennes må dette informeres godt, kanskje via omtale i media.

Biologisk mangfold

Naturtypen i sør er registrert som «Gamle trær og død ved». Det er gjort funn av soppen Svartsonekjuke i området, men utenfor det planlagte driftsområdet. Den rødlistete fuglen Tretåspett er registrert i området som er planlagt å tynnes. Her skal vi sette igjen gammel gran og løv og velge lukkede hogstformer. Granas dårlige vitalitet i sørvestre del av driftsområdet gjør at andre alternativer enn flatehogst ikke anses å være egnet.

Kulturminner

Byantikvaren har kartlagt området. Hogsten vil ikke berøre kulturminner i området.

Årstid

Driften kan foregå sommer som vinter.

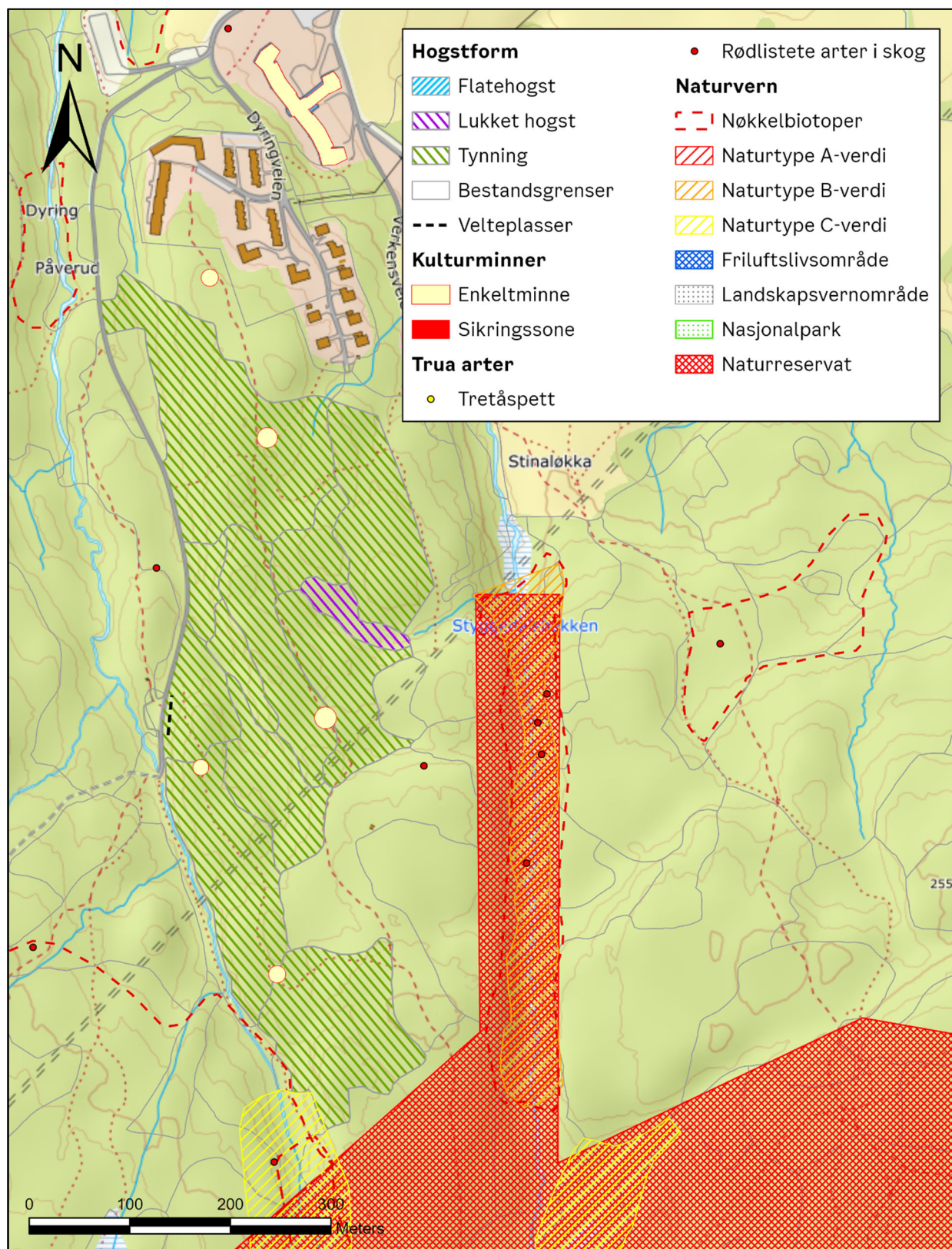
Behandlingsareal

240 daa.

Velteplass

Bruk av velteplass i nord er avtalt med grunneier.

Dikemark Vest, Kjekstadmarka i Asker

Skogbilde og landskap

Skogområdet ligger nordvest for Blåfjell naturreservat, sørvest for Dikemark sykehus. Området avgrenses av innmarksareal i nord, naboeiendom mot vest og naturreservatet mot sørøst. Arealet heller jevnt mot nord, og landskapet karakteriseres av mange langstrakte søkk og diker, som er karakteristisk for Kjekstadmarka/Dikemark. Skogen er dominert av gran, men det er enkelte furubestander med en betraktelig innblanding av gran, og aldersklassene spenner vidt fra plantefelt på ca. 15 år til eldre granskoger på over 100 år. I fuktigere områder, som søkk og myrer, er det også noe innslag av bjørk.

Målsetting og skogbehandling

Siden lokaliteten er nordvendt li, er målsetningen i henhold til landskapsplanen å oppnå fleralderskog ved hjelp av selektiv hogst. Et stort areal ble hogd sommeren 2021, og et lite areal for tynning og småflatehogst gjenstår. Tynningen skal bedre bestandenes stabilitet og variasjon slik at grunnlaget for senere gjennom- eller plukkhogst bedres.

Friluftsliv

Hogstområdet er et høyt yndet turmål blant lokalbefolkningen, og skogopplevelsen skattes høyt. Det vil være fokus på å begrense belastning av stier og benytte kavling der kryssing er nødvendig.

Biologisk mangfold

Hogstområdet grenser til Blåfjell naturreservat, og flere nøkkelbiotoper ligger akkurat på grensa til hogstområdet. Ingen rødlistete arter er registrert i hogstområdet. Det er flere myrer og søkk i området som gir skogen og landskapet et variert preg og et høyt mangfold. Det vil være stort fokus på kantsoner mot disse.

Kulturminner

Fire kullmiler er registrert i det planlagte hogstområdet. Tettheten av kullfremstillingsanlegg vitner om en svært kulturpreget skog, som må ha vært bortimot helt snau for 200 år siden. Kullmilene markeres ved å sette igjen høystubber.

Årstid

Tømmerbilvegen prepareres som skiløype vinterstid, så driften må forgå på sommeren.

Behandlingsareal

Det totale planlagte hogstområdet omfatter 135 daa.

Velteplass

Tømmerbilen snur innerst på skogsbilveien, og det veltes derifra og ut mot utfartsparking på Dyringveien.

Oslo

Oslo kommune Bymiljøetaten

Postadresse: Postboks 636 Løren, 0507 OSLO

Epost: postmottak@bym.oslo.kommune.no

Telefon: 23 48 20 30

Web:

oslo.kommune.no/natur-kultur-og-fritid/tur-og-friluftsliv/marka/